

burde finde Understøttelse i Folketinget, og havde jeg ikke troet det, havde jeg naturligvis ikke opstillet det.

Saa er der Legepladsen i Søndermarken. Det er en ret stor Park, Søndermarken. Det er jo ikke saaledes at forstaa, at man skal holdes borte fra alle andre Steder og Børnene heller ikke, kun maa der ikke ske Stade. Men den ærede Ordfører talte om det sædvanlige danske Pedanteri, der udelukker Børnene fra at færdes hvor som helst, og han har den Tillid til Børn og unge Mennesker, at de skulle nok selv tage Vare paa det. Men der tager den ærede Ordfører fejl. Jeg har temmelig rig Erfaring i den Retning, og hvis man ikke passer alvorlig paa i saadanne Anlæg, blive de overmaade hurtigt ruinerede netop derved, at Grene og Blade afryves, Græsjet nedtrædes og saadan noget. Der er jo ganske vist et Opvsn i Søndermarken, men det er jo ikke noget stærkt Opvsn, og det kan jo efter Sagens Natur ikke være meget aktivt, saa jeg tror, det kan siges at være en nyttig og smuk Bevilling at give til Anlægget af en Legeplads i Søndermarken, og det forekommer mig ogsaa, at naar private Folk i Kjøbenhavns Kommune ere gaaede i Spidsen for denne Sag i det Omfang, som de ere, og Kommunen i lige Maade har gjort det i Østre Anlæg, var det ikke ganske upassende, om Staten i en Park som Søndermarken indrettede et saadant Anlæg; men naar Flertallet ikke vil bevilge det, bliver det vel altsaa nægtet, men jeg kan ikke nægte, at det gør mig ondt.

Bluhme: Den Sag, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, vil jeg indrømme, at jeg har haft den Ære i de senere Aar at fremdrage en Gang om Aaret. Det har været af mere formelle Hensyn, og jeg har gjort det lige over for den daværende Indenrigsminister. Men efter at nu Havnevæsenet i de forskellige kongelige Havne er gaaet ind under en anden Minister (Modsigelse af Ministeren for offentlige Arbejder.), jo under Ministeren for offentlige Arbejder, har jeg haabet, at det kunde saa mere aktuel Interesse at fremdrage Sagen. Ærede Medlemmer ville finde i Lovforslaget Omtalen af Statshavnene, kongelige Havne. Der vil

man se, at Helsingør Havn har en Udgift af 24,000 Kr. i Aar, Frederikshavn har 49,000 Kr. og Esbjerg har omtrent det samme Beløb, 49,000 Kr. I Anmærkningerne til Finansloven derimod vil det findes, at Indtægten stiller sig helt anderledes. Indtægten af Helsingør Havn er 52,000 Kr., følgelig er der et aarligt Overskud af 30,000 Kr., Indtægten af Frederikshavns Havn er 47,000 Kr., altsaa et Underfud af 2,000 Kr., i alt Fald i Aar og i disse Aaringer; Frederikshavns Havn har ganske vist haft det Tilfælde, at den har kostet meget betydeligt, snart under Form af ekstraordinære Tilfud og snart under Form af ordinære. Esbjerg Havn har en Indtægt af 100,000 Kr. og Overskuddet bliver altsaa godt og vel 50,000 Kr., og saaledes har det været i de senere Aar. Det er altsaa en meget betydelig Indtægt, en god Forrentning af Kapitalen, der er sat i Esbjerg Havn i Sammenligning med, hvad de andre Havne give. Smidlertid er der det mærkelige, at et saa stort Aktiv bliver i en vis Maade i administrativ Henseende behandlet temmelig stiftmoderligt. Frederikshavns Havn har i Henhold til Statskalenderen en Havnekommission, der altsaa fører Tilsyn med Havnen og undertaster alle Arbejder, der vedrøre den, sin Bedømmelse, inden det gaar til Ministeriet. Ministeriet hører denne Havnekommission om alle Arbejder vedrørende Havnen, og denne Havnekommission bestaar da af en Havneingeniør, 2 Medlemmer, valgte af Byraadet, og 2 Borgere i Frederikshavn, valgte af Indenrigsministeren. Det er 5 Medlemmer. Helsingør Havn har en Havnekomite, der bestaar af Borgmesteren som Formand, 2 fødte Medlemmer, nemlig Bodsinspektøren og Toldinspektøren, en Ingeniør valgt af Indenrigsministeren og 2 Borgere, Købmand i Byen, valgte af Byraadet. Derimod, se vi hen til, hvad der staar om Esbjerg Havn, saa se vi, at der staar ganske kort: Bestyrelse: Direktøren for Vandbygningsvæsenet. Altsaa, Direktøren for Vandbygningsvæsenet, som bør væsentlig i Kjøbenhavn men i øvrigt i hele Danmark, han er ansat til Bestyrelse for Esbjerg Havn for et saa betydeligt Aktiv, som giver os i rent Overskud 50,000 Kr. Det forekommer mig, at det er et mærkeligt Forhold; jeg har, som sagt, fremdraget det en Gang om Aaret, og